

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **V. T.**, , proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 15. 9. 2005, č. j. OAM-6318/VL-20-HA18-2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2006, č. j. 46 Az 77/2005 - 81,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojil u Krajského soudu v Praze žalobou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2005, kterým žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu; zároveň vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona. Krajský soud žalobu rozsudkem ze dne 23. 5. 2006 zamítl a zároveň žalobce poučil o tom, že proti jeho rozhodnutí může podat kasační stížnost, a sdělil mu též, že v řízení o kasační stížnosti musí být zastoupen advokátem.

Žalobce podal proti rozsudku včasnou kasační stížnost a dalším podáním požádal krajský soud o ustanovení zástupce z řad advokátů. Soud následně zjistil, že žalobce je neznámého pobytu, a proto mu pro řízení o kasační stížnosti ustanovil usnesením ze dne 7. 9. 2006 opatrovnici a vyzval ji k vyplnění „potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ žalobce; opatrovnice však ve stanovené lhůtě předmětné potvrzení nepředložila. Podáním doručeným krajskému soudu dne 6. 10. 2006 oznámil žalobce změnu své adresy pro doručování písemností. Krajský soud proto zaslal žalobci na tuto novou adresu k vyplnění uvedené potvrzení, avšak zásilka nebyla žalobcem vyzvednuta. Krajský soud poté opakovaně neúspěšně zjišťoval pobyt žalobce, a následně dne 27. 11. 2006 usnesením návrh žalobce na ustanovení advokáta zamítl. Usnesením ze dne 24. 1. 2007 pak vyzval žalobce a jeho opatrovnici ke zvolení zástupce v řízení o kasační stížnosti a k doložení plné moci ve lhůtě 1 týdne. Na žádné z uvedených usnesení žalobce ani opatrovnice nereagovali a krajský soud předložil spis k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

Nejvyšší správní soud podotýká, že předmětná kasační stížnost by mohla být i odmítnuta pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. V takovém případě však je na místě upřednostnit postup dle § 33 zákona o azylu před uvedenými ustanoveními s. ř. s. a řízení o kasační stížnosti zastavit.

Povinné zastoupení stěžovatele advokátem představuje v řízení o kasační stížnosti podmínku, která musí být splněna, aby kasační soud mohl o stížnosti jednat a rozhodnout; pokud stěžovatel podá kasační stížnost aniž by byl takto zastoupen, popřípadě aniž by takové zastoupení doložil, jde o nedostatek odstranitelný tím, že si dodatečně advokáta zástupcem zvolí, popřípadě plnou mocí již existující zastoupení doloží, či na základě podané žádosti mu zástupce ustanoví soud. Je na krajském soudu, aby se postupem podle § 108 odst. 1 s. ř. s. pokusil neplnění této podmínky řízení odstranit a jen tehdy, bude-li tato snaha bezvysledná, je dán důvod k odmítnutí kasační stížnosti.

Pokud však v azylové věci nastane situace, kdy u stěžovatele, který je zároveň žadatelem o azyl, nelze zjistit místo jeho pobytu, je na soudu, aby řízení zastavil bez ohledu na to, zda kasační stížnost má veškeré zákonné náležitosti a splněny jsou i všechny podmínky kasačního řízení, včetně povinného zastoupení advokátem, či nikoliv. Bylo by absurdní, aby krajský soud prostřednictvím opatrovníka, ustanoveného stěžovateli jako osobě neznámého pobytu, se pokoušel o odstranění nedostatku v povinném zastoupení, a poté, kdy bude stěžovatel advokátem zastoupen, kasační soud z důvodu neznámého pobytu stěžovatele řízení o kasační stížnosti zastavil. Stejnou optikou je třeba nahlížet i na některé další důvody zastavení řízení dle § 33 zákona o azylu. Je-li tedy v řízení najisto postaveno, že stěžovatel je osobou neznámého pobytu, je namístě řízení o kasační stížnosti zastavit, aniž by bylo třeba k tomuto způsobu skončení řízení přistoupit teprve poté, kdy nejsou shledány důvody pro odmítnutí kasační stížnosti.

Udělení státního občanství České republiky žalobci, úmrtí žalobce, neznámé místo jeho pobytu či další podmínky zmíněné v ustanovení § 33 zákona o azylu jsou totiž natolik významné, že jejich naplnění znamená faktickou nemožnost pokračovat v soudním přezkumu azylového řízení, resp. zmaření účelu zákona o azylu. I v případě, že by podmínka řízení spočívající v nezastoupení stěžovatele advokátem byla postupem soudu odstraněna, je neznámé místo pobytu žalobce zcela postačujícím důvodem pro zastavení řízení o kasační stížnosti; ostatně současné znění zákona o azylu ani další prostor pro jiný způsob rozhodnutí soudu nevytváří.

Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil z důvodu neznámého místa pobytu žalobce podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu